

[Helge Larsen.]

ninger tvinger mig til endnu en gang at sige et par ord om et i denne forbindelse så inferiørt spørgsmål som popradioen.

Jeg kan være ganske enig med det ærede medlem hr. Poul Møller i, at det ikke er det offentliges opgave at støtte popkulturen; det var jo også baggrunden for, at det ærede medlem fru Hanne Budtz og jeg kunne optræde på samme linje i radiorådet. Min bebrejdelse mod det ærede medlem hr. Poul Møller gik ikke ud på, at det ærede medlem i sin første tale i denne debat var, skal vi sige forarget over, at det offentlige brugte midler til en melodiradio. Nej, det, jeg gjorde opmærksom på, var, at det ærede medlem også var forarget på kulturens vegne, ikke ønskede at bidrage til at fremme en overfladiskhed i kulturen. Dér tillod jeg mig — og jeg synes stadig væk med fuld ret — at gøre opmærksom på, at det ærede medlem med sin stillingtagen i foråret ved ændringen af radiolovgivningen for at give adgang til kommerciel radio slår sig selv på munden.

Jeg skal så i øvrigt gøre nogle bemærkninger om de hovedspørgsmål, som har været behandlet under åbningsdebatten. Jeg vil gerne takke den højtærede statsminister og den højtærede udenrigsminister for de klare udtalelser, der er fremsat vedrørende Danmarks forhandlingsmuligheder med hensyn til optagelse i fællesmarkedet. Jeg forstår, hvad jeg for øvrigt også gik ud fra måtte være tilfældet, at de forhandlingsmuligheder, vi hele tiden har haft, stadig væk eksisterer uændret, og at de bestræbelser, som er i gang for at skabe et udvidet fællesmarked, kan fortsætte, således som vi har forudset det.

To spørgsmål har indtaget en væsentlig plads i debatten i dag: Jonstrupsagen og spørgsmålet om en ministeransvarlighedslov. Jeg skal lade Jonstrupsagen ligge. Det vil være rimeligt at gøre det på baggrund af, at der nu gennemføres en tjenestemandundersøgelse i denne sag. Men jeg vil gerne gøre et par principielle bemærkninger om spørgsmålet ministeransvarlighedslov.

Lad mig begynde med at sige, at min gruppe er indstillet på og meget gerne deltager i forhandlinger om mulighederne for gennemførelse af en sådan ministeransvarlighedslov. Jeg vil dertil gerne føje den be-

mærkning, at jeg håber, man fra alle sider vil bidrage til, at der i befolkningen bliver fuldstændig klarhed over, hvorledes stillingen er med hensyn til ministeransvarlighed. Man kan jo i disse uger komme ud for den opfattelse i befolkningen, at der overhovedet ikke eksisterer ansvarlighed for ministre. Jeg synes derfor, det er rigtigt at minde om, for det første at der eksisterer et parlamentarisk ansvar, og at dette parlamentariske ansvar, der har været en politisk tradition siden 1901, ved grundlovsendringen i 1953 blev grundlovsfæstet, og dernæst at den almindelige straffelovs bestemmelser gælder for ministre og deres embedsførelse og her ganske specielt bestemmelserne i §§ 156 og 157 i straffeloven — så vidt jeg erindrer. Spørgsmålet er for mig at se, om der ved siden af det parlamentariske ansvar og det ansvar, der naturligt ligger i straffeloven, gældende for alle borgere — og ministre er jo almindelige borgere som vi andre — kan findes frem til en klarere opstilling af ministeransvarligheden. Det ærede medlem hr. Poul Møller nævnte, at en af opgaverne måtte være at finde en afgrænsning af ministeransvarligheden. Jeg tror, at det netop er en af de vanskeligheder, man tidligere har haft meget svært ved at overvinde eller måske endda har givet op over for. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen gjorde under debatten i dag opmærksom på, at man i forfatningskommissionen var inde på spørgsmålet om ministeransvarlighed; når man, så vidt jeg er orienteret, ikke dengang udformede noget forslag, hænger det vel netop sammen med de store vanskeligheder, der ligger heri.

Jeg nævner disse vanskeligheder, ikke for at sige, at man ikke kan gennemføre en ministeransvarlighedslov, men fordi jeg synes, det er rigtigt, at også offentligheden er fuldstændig klar over, at de undersøgelser, der tidligere er foretaget, viser, hvor vanskelig en sådan afgrænsning er. Jeg håber, at det forslag, som det ærede medlem hr. Poul Møller bebudede, vil give et frugtbart grundlag for en videre drøftelse af spørgsmålet.

Jeg vil imidlertid gerne føje en enkelt ting til med baggrund i den diskussion, der er gået over landet i de seneste uger, og med baggrund i de bemærkninger, som blev gjort af den første taler her i dag, det ærede